

Begrundelse

Da ministeren tilsyneladende vil løslade den livstidsdømte fange Palle Sørensen bl.a. ud fra oplysninger om, at han ikke skulle være farlig for samfundet mere, er det relevant at få oplyst, om der fra lægeside nogensinde har foreligget en erklæring om Palle Sørensens farlighed omkring hans drab på fire betjente.

Svar (4/2 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det bemærkes indledningsvis, at da spørgsmålet drejer sig om en bestemt indsat og således angår oplysninger af personlig karakter, er der som følge af reglerne om tavshedspligt ikke mulighed for i denne form at redegøre for hele sagens indhold.

Justitsministeriet kan mere generelt oplyse, at sigtede personer i medfør af retsplejelovens § 809 skal underkastes mentalundersøgelse forud for en eventuel dom, når dette findes at være af betydning for sagens afgørelse.

Ifølge cirkulære nr. 268 af 23. december 1977 vil mentalundersøgelse navnlig være indiceret, hvis der kan være grund til at formode, at sigtede er sindssyg eller mentalt retarderet (psykisk udviklingshæmmet), hvis sigtedes mentale tilstand i øvrigt afviger fra det normale, hvis sigtelsen angår en grov forbrydelse (f.eks. drab), eller hvis der opstår spørgsmål om anvendelse af forvaring.

Herudover kan en indsat efter praksis blive mentalundersøgt under afsoningen med henblik på at vurdere den pågældendes farlighed og recidivrisikoen (risikoen for tilbagefald til ny kriminalitet) i forbindelse med overvejelser om f.eks. udgang, prøveløsladelse og benådning.

Om den konkrete sag kan jeg oplyse, at det af Østre Landsrets dom af 18. marts 1966, som Højesteret stadfæstede den 24. august 1966, fremgår, at der under sagen blev indhentet en erklæring fra overlægen ved Forvaringsanstalten i Horsens, ligesom der forelå en udtalelse fra Retslægerådet.

Palle Sørensen er under sin afsoning gentagne gange blevet mentalundersøgt, ligesom der foreligger flere erklæringer fra Retslægerådet, senest af 18. februar 1997 som oplyst i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1124.

Spm. nr. S 1144

Til indenrigsministeren (21/1 98) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Kan ministeren anerkende, at der ikke er sket et fald i antallet af asylansøgere på 16 pct. for året 1997 i forhold til året før?«

Begrundelse

Ifølge Weekendavisen den 16. januar 1998 har regeringen oplyst, at der i 1997 ankom 5.101 asylansøgere til landet. Dette antal er af regeringen blevet lanceret som det laveste siden 1991 og er angiveligt 16 pct. lavere end året forud. Imidlertid er 850 asylsager ikke blevet medregnet i opgørelsen, hvilket får den betydning, at antallet af asylansøgere muligvis er steget, idet hver sag ofte omfatter flere personer.

Svar (5/2 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Udlændingestyrelsen har oplyst, at antallet af registrerede spontane asylansøgere i Danmark i 1997 var 5.101 personer. Det svarer til et fald på 16 pct. i forhold til 1996, hvor tallet var 5.896. Opgørelsen omfatter ligesom tidligere års opgørelser alene de sager, hvor der er taget stilling til, at asylansøgeren skal have sin asylansøgning behandlet i Danmark.

Opgørelsen omfatter derimod ikke sager, hvor det endnu ikke er afgjort, hvorvidt udlændingen skal have sin asylansøgning behandlet i Danmark.

Det drejer sig dels om de sager, hvor politiet endnu ikke har gennemført førstegangsfhøring af asylansøgere, dels om sager, hvor der ikke er truffet afgørelse om, hvorvidt den pågældende skal afvises eller udvises til et sikkert første asylland eller overføres til et andet EU-medlemsland i henhold til Dublin-konventionen.

Viser det sig efterfølgende, at en asylansøger skal have sin asylansøgning behandlet i Danmark, vil den pågældende blive registreret som asylansøger, og asylansøgningen vil herefter fremgå af statistikken over antallet af registrerede spontane asylansøgere.

Denne fremgangsmåde har været anvendt, siden udlændingemyndighederne i 1985 begyndte at føre statistikker over antallet af spontane registrerede asylansøgere. Opgørel-